

č. 9781, sb. »Gl. U.« č. 10.665; ze dne 22. listopadu 1882 č. 9148, sb. »Gl. U.« č. 9190). Slib výbavy (v určité výši) se strany rodičů ženichových není darováním, a může býti tudíž učiněn ve formě jakékoli (roz. ze dne 19. června 1877 č. 3240, sb. »Gl. U.« č. 6503; ze dne 12. dubna 1877 č. 14.149, sb. »Gl. U.« č. 6452); opačně rozhodnutí ze dne 27. ledna 1886 č. 13.765, sb. »Gl. U.« 10.913, ze dne 11. července 1888 č. 8002, sb. »Gl. U.« č. 12.258, ze dne 20. června 1888 č. 6503, sb. »Gl. U.« č. 12.231, jež k platnosti takovéto přípovědi jakožto satební smlouvy vyžadují formy notářského aktu. Slib věna nebo výbavy se strany osob k tomu povinných není darováním a nemůže proto pro nevděčnost býti odvolán (roz. ze dne 4. prosince 1877 č. 390, sb. »Gl. U.« č. 6680). Dává-li se dceři výbava (vybytí, Aussteuer), nesluší ji pokládati za část věna, a ani, když se dává na srážku věna, nenabývá manžel vlastnického práva k předmětům sloužícím toliko potřebám manželky (na př. šatstvo, prádlo a pod.) (roz. ze dne 16. listopadu 1850 č. 12.797, sb. »Gl. U.« č. 661). Výbava se vpočítává dle § 788 v podíl povinný a dle § 790 i v zákonný podíl dědický.

Výbor obecní viz Obce (politické).

Výbor okresní viz Okresy.

Výbor superintendenční viz Superintendence.

Výbor synodální.

I. Složení.

Vedle protestantské ústavy církevní volí každá generální synoda (augšpurského i helvétského vyznání) ze středu svého dvě osoby stavu duchovního a dvě osoby světské, jež povolány jsou jakožto výborové synodální fungovati až do té doby, kdy sestoupí se nejbližší generální synoda. Generální synoda volí též stejný počet náhradníků z každého stavu. Po vypršení doby činnosti mohou se členové výboru synodálního opět voliti. Pozbude-li některý člen výboru synodálního způsobilosti vstoupiti do nejbližší synody, podržuje nicméně mandát udělený synodou generální tak dlouho, dokud se nesestoupí nejbližší řádná nebo mimořádná synoda. Výbor synodální ustavuje se volbou předsedy a jest povinen učiniti o tom sdělení vrchní radě církevní.

II. Obor působnosti.

Výboru synodálnímu přináleží:

1. prováděti ve jménu generální synody příkazy od ní uložené, jmenovitě pak usnesení její předložiti vrchní radě církevní, pokud nebyla presidiem synody před skončením synody v předloze oznámena;

2. sestavovati úřední zprávu o synodě generální;

3. výbor synodální jest poradním orgánem vrchní rady církevní;

4. vrchní rada církevní může se dožadovati v každém důležitějším případě dobrozdání výboru synodálního, jenž jest k tomu povinen: v řízení disciplinárním proti superintendentům a výborům superintendenčním, při sdělování, pokud se týká, při změně stanov zkušebních pro bohoslovce a při usnášeních o kázni církevní;

5. přivolení výboru synodálního potřebí jest, má-li se odročiti svolání řádné synody generální nebo má-li býti svolána synoda generální mimořádná, a konečně vyhledává se přivolení výboru synodálního při opatřeních prozatímních (§§ 138—140 ústavy církevní).